

ΟΙ ΤΡΟΜΕΡΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΕΞΑΣ ΤΖΙΜ Ο ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΗΣ

Μιά τραγωδία στα έργοστάσια Γκουκενχάιμ. 'Ο τραγικός θάνατος ενός νυχτοφύλακα. Πώς έπιασε διά της βίας Δηλητήριο. 'Η αποκάλυψη της δυνάμεως. Ένας άνθρωπος με άσταξιν μπάραξ. Τό άντρο του δηλητηριστού στο Μπρένζ. Πώς έπρωκερατούσε έλέκληρες πέ λεις. 'Η σύλληψις του, κτλ.

ΤΑΝ περασμένα μεσάνυχτα όταν, στο θυρωρείο του 'Αμερικανικού έργοστασίου Γκουκενχάιμ, στο Σικάγο, φάνηκε ή σκία ενός ανθρώπου. γλυστόρης άθόρυθα μέσα και σε λίγο άκούστηκε μία άνδρική φωνή να λέη.

—'Ε, πού είσαι, Τζόν; Δέν έρχεσαι να χαρητέλης τό φίλο σου, πού ήρθε να πιη μαζύ σου ένα κονιάκ; Τί κάνεις λοιπόν; Μήπως ζύλιασες από τό διαβολόκρο;

—'Ο Τζόν, ό νυχτοφύλακας του έργοστασίου, χαρητέλης φιλικά: τόν άπρόσποτο έπισκέπηται του κ' έπειτα τόν ώπαισε:

—Πώς από δω; 'Έχεις νάρθης από τόν καιρό πού έφυγες από τό έργοστάσιο.

—Κανεις δέν ξεχνάει ποτέ τούς καλούς φίλους του, άπάντης ό άλλος μ' ένα δυνατό γέλιο και κάθης κοντά στον νυχτοφύλακα.

—'Υστερα από λίγο ό Τζόν σηκόθηκε, πλησίασε σ' ένα ντουλάπι του τοίχου του θυρωρείου κι έτοιμαζόνταν να τ' άνοιξη, όταν ό φίλος του του έπιετέη εραφικά, τόν έρριξε κάτω και τόν έδεσε. 'Ο άλλος δέν πίστευε στα μάτια του.

—Τρελλάθηκες σύντροφε! τού φώναζε κατάπληκτος. Τί έπαθες; Δέν άφίνεις αυτά τ' άστεία;

Μά ό φίλος του είχε μία σατανική έκφραση στο πρόσωπό του. Κι' άφου τόν έδεσε στερεά και σε μία κασέλα, έθωαλε από τήν τσέπη του ένα μπουκαλάκι, τό άνοιξε με τήν ήσυχία κι' έρριξε μερικis σταγόνες από τό φοβερό δηλητήριο πού περιείχε μέσα στο ποτήρι του κονιάκ. 'Επειτα έπαι στον Τζόν ειρωνικά:

—Πιε το! Θά σου κάνη καλό. 'Απόψε κάνε πολύ κρύο!

—Μά αυτό είνε δηλητήριο! φώναξε ό άλλος με τρόμο.

—'Ε, καλά! Τί φαντάσθηκες, ότι θά σου έβινα κανένα σιρόπι;

—'Ελεος, σύντροφε! τού φώναζε ό Τζόν. 'Έχω παιδιά και δέν θέλω να πεθάνω.

Μά ό άλλος δέν τόν άκουγε. Με μία υπερφυσική δύναμη τόν άνοιξε με τά χέρια του διά της βίας τό σόμα και τόν άναγκασε να πιη τό δηλητήριο. 'Υστερα από λίγο ό νυχτοφύλακας του έργοστασίου Γκουκενχάιμ πέθανε σπαράζοντας από τούς φριχτούς πόνους.

***

Τήν άλλη μέρα τό πρωί, δύο σωφέρ παρουσιάστηκαν στο άστυνομικό τμήμα τής λεωφόρου Γόσκουορθ και κατέθεσαν τά έξής περίεργα, στον άστυνύο τής υπηρεσίας:

—Χθές τό βράδυ, ύστερα από τά μεσάνυχτα, μεταφέρουμε ως τό έργοστάσιο Γκουκενχάιμ ένα φορτίο σακρυώνων αερίων, πού είχε φτάσει από τή Βαλτιμόρη. Χτυπήσαμε ως συνήθως τήν έξωπορτα και δέν άργησε πράγματι να παρουσιασθή ένας άνθρωπος πού τόν περάσαμε για τόν νυχτοφύλακα. Ωδηγήσαμε λοιπόν τά καμινία μας μέσ' στο έργοστάσιο κι' έτοιμαζόμεστε να κατεθούμε άπ' αυτά, όταν είδαμε τόν νυχτοφύλακα να βάζε άπειλή με τό περισσότερο του και να μās διατάξη:

—'Ηλά τά χέρια!

'Αναγκασθήκαμε να συμμορφωθούμε με τήν διαταγή του. Συγχρόνως όμως προσεξαμε ότι δέν ήταν ό πραγματικός φύλακας του έργοστασίου ό Τζόν, αλλά ένας άθλητικόν διαστάσεων άνθρωπος, τριγωντός σαν γοργίλας και πού τά μάτια του γυάλιζαν παράξενα.

—Τά λεφτά σας! μās φώναζε άγρια.

Βγάλαμε τότε τό πορτοφόλιο μας και τού τά δώσαμε. 'Ο κακοποιός μās κλειδωσε έπειτα σε μία άποθήκη κι' έφυγε άνευόηλτος. 'Εμείς χρειαστήκαμε πολλές ώρες ώποση να σπάσουμε τήν πόρτα και να έρθουμε για να σας ζητήσουμε τή συνδρομή σας.

'Ο άστυνομικός κινητοποίησε άμέσως ένα πλήθος πόλιςμιαν για να ψάξουν στα ύποπτα κέντρα τής Νέας Υόρκης, μήπως άνακαλύψουν πουθενά τόν κακόκρο, ενώ ό ίδιος με μερικούς άλλους πήγαινε να έπισκεφθώ τό έργοστάσιο. Καί φυσικά δέν άργησε ν' άνακαλύψη τό πτώμα του άτυχου Τζόν Γκάου, όπως τό

είχε ό δολοφόνος δεμένο στην καρέκλα. Κάτω στο πάτωμα έβρέθηκε ένας ογκώδης κατάλογος του τηλεφώνου σχιμένους στα δύο, πράγμα πού φάνερωνε ότι ό έγκληματίας είχε ήράκλειο δύναμη. 'Ο άστυνομικός εξακρίβωσε άκόμη ότι είχε κλαπή από τά έργοστάσια του Γκουκενχάιμ μία μεγάλη ποσότης πλατινας αξίας 50.000 δολλαριών.

Δέν ύπήρχε καμιά άμφιβολία, ότι ό έγκληματίας ήξερε καλά τό έργοστάσιο, τά διάφορα τμήματά του και πού φυλαγόντουσαν τά πολύτιμα μέταλλα. 'Όσο για τόν σχιμένον κατάλογο του τηλεφώνου, αυτό ήταν μία έπίδειξις τής δυναμείως του κατοπιού και σήμαινε ότι τήν ίδια τύχη θα είχε εκείνος πού θα τολμούσε να τά θάλη μαζύ του. Αυτό όμως ήταν ή αίτια να εξακριβωθή ή ταυτότης του. 'Ενας υπάλληλος του έργοστασίου θυμήθηκε τότε, ότι ένας εργάτης πού είνε άπελάθι δω και λίγες μέρες, είχε μία τέτοια καταπληκτική δύναμη. Αυτός ό εργάτης λεγόταν Τέξας Τζιμ κι' έμενε στο Μπρένζ.

'Ο άστυνομικοί δέν έχασαν καιρό. 'Ετρεξαν άμέσως εκεί πέρα. Μά φτάσαν πολύ άργά στην κατοικία του ένκληματίου. 'Ο κακοποιός είχε εξαφανισθή. Τό διαμτίο όμως του κατοπιού ήταν ένα παράδοξο εργαστήριο. 'Ο Τέξας Τζιμ είχε τακτοποιήσει στους τοίχους του και σ' ένα σωρό ράφια άπειρες μπιουλίες με δραστικά δηλητήρια, τά όποια είχαν έτικέτες με τίς όνομασίες τους. 'Όλες αυτές ή έτικέτες ήταν γραμμένες μ' ένα χαρακτηρισμό παράφρονος. Στο τραπέζι έρισκόταν άκόμη ή φωτογραφία ενός άθλητικού νέου εκκοσι όγτώ χρόνων. 'Ο σωφέρ μόλις τήν είδαν, άνεγνώρισαν τόν παράδοξο λαποδύτη πού τούς είχε πάρει τά πορτοφόλια:

—Δέν ύπάρχει καμιά άμφιβολία, ότι είνε αυτός ό κακοποιός, είπαν. Τόν γνωρίζουμε, γιατί μās έχει μείνει άξέχαστη εκείνη ή τρομαχτική νύχτα.

***

'Ο Τέξας Τζιμ ήταν ένας παλός ναυτικός, πού παρεσύρθη στον ύπόκοσμο του Λονδίνου, του Βερολίνου και του 'Αμβούργου, όπου είχε μείνει άρκετό καιρό. 'Ετσι έγινε ένας έπικίνδυνος κακοποιός και είχε τήν μαγία να δηλητηριάξη τά θύματά του.

'Η έρευνες όμως των άστυνομικών, πού διήρκεσαν ξεη δλόκληρους μήνες, δέν άπεκάλυψαν τίποτε. 'Ο δολοφόνος κρυβόταν εξακολουθώντας να δηλητηριάξη δλο και νέα θύματά του. Στο Σικάγο, στη Βοστώνη, στη Καλλιφόρνια σημειωνόντουσαν κάθε μέρα ένα σωρό μυστηριώδεις δηλητηριάσεις. 'Οι 'Αμερικανοί είχαν κυριολεκτικώς άναστατωθή. 'Όσο για τούς άστυνομικούς, άναγκάσθηκαν να ζητήσουν τήν συνδρομή των γιάγκηδων και να έπικηρούσουν τό κεφάλι του άντι 10.000 δολλαριών. 'Ετσι πρό εκοσι ήμερών, ό ραδιοφωνικός σταθμός τής Νέας Υόρκης έξέπεμπε στα τέσσερα σημεία τής 'Αμερικής τήν άκόλουθη πληροφορία:

«'Η άστυνομία άναζητεί έναν διάσημο κακοποιό, τόν Τέξας Τιμ, ό όποιος είνε νέος άθλητικώς παρουσιαστικώς, υπερβολικά τριχυτός και μ' εξααιρετική δύναμη. Στο άριστερό του χέρι έχει κεντημένο ένα κίτρινο και πράσινο φεΐδι, τού όποιου τό κεφάλι φτάνει ως τόν καρπό. Στο άριστερό έπίσης μιστόστο του έχει κεντημένο ένα κόκκινο εγγεγρίδιο και γύρω του κυκλικά έντός τίς λέξεις: «Κολόμπου — «Κεΐνάνη — «Βοϊβάνα». Θα δοθή άμοιβή 10.000 δολλαριών στον άνθρωπο πού θα κατορθώση να τόν άνακαλίψη. Ζητήστε φωτογραφίες τόν από τά τμήματα τής περιφέρειας σας.»

Πράγματι, σ' όλες τίς άστυνομίες είχαν μοιρασθή ένα σωρό φωτογραφίες του Τέξας Τζιμ για να διευκολύνουν τήν σύλληψή του. Κι' έτσι έδώ και δεκαπέντε μέρες, παρουσιάστηκε στην άστυνομία του Μίτσιγκαν ό υπάλληλος ενός έξοχικού ενοδοχείου και δήλωσε ότι είχε άναγνωρίσει τόν δηλητηριστή στο πρόσωπο ενός ένοικιαστού τους. 'Ο άστυνομικοί έτρεξαν άμέσως εκεί πέρα και δέν άργησαν να εξακριβώσουν ότι αυτός πράγματι ήταν ό έπικίνδυνος δηλητηριαστής. Τόν έπιασαν κι' ό Τζιμ όμολόγησε με καταπληκτική σπάθεια τίς πράξεις του. Δηνήθηκε ότι είχε άρχίσει τά τρώμερά έγκληματά του από ήλικίας δεκαέξη χρόνων, από τόν καιρό δηλαδή πού ήταν ναυτικός. Είχε δολοφονήσει τότε τόν φίλο του Χάρου Τέσμαν, ρίχνοντας μέσα στον καρπό του ένα δραστικό δηλητήριο. 'Επειτα εξακολούθησε να δηλητηριάξη παντού όσους άλόραπους γνώριζε.

—Μ' άρέσει έξαορτικώς να δηλητηριάω, δή-

Τέξας Τζιμ ό σιδεροχέρης, όταν ήταν νέος

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

"Ένας χωρικός απ' την Σκωτία, για ν' αποφυγή τὰ ξέροδα του γάμου, κατέφυγε στο γιναστό κόλπο τής απαγωγής: "Εκλεψε δηλαδή την αγαπημένη του κι' έτσι απέφυγε τὰ συγχαρητήρια τών συγγενών και φίλων που στοιχίζουν μοιραίως πολλά. "Επειδή όμως ήταν τιμίος άνθρωπος, δεν ήθελε και να εκθέσει την γυναίκα που τόν ακολουθήσε και σκέφτηκε να πάει κι' ο ίδιος στον παπα για να ελδογήση τήν ένωσή τους. Τά έξοδα άλλωστε τής ρωμαντικής ατμός γαμηλίου τελετής, θα ήσαν πενιχρά.

"Όταν έφτασαν στο σπίτι του παπα, ο Σκωτσέζος άφησε την αγαπημένη του απ' έξω και υπήκε μέσα. —Πόσα θές, πάτερ μου, για να με παντρεύησι; ρώτησε τόν παπα.

"Ο παπας, απ' την έρώτησι που τουκανε ο χωρικός, κατάλαβε πως είχε να κάνει μ' έναν φιλόργυρο συμπατριώτη του και τού άπαντησε με τόν έξης έξυπνο τρόπο: —Νά σου πώ... "Ο γάμος σου θα σου κοστίζει τόσο, δση εινε και ή αξία τής γυναίκας που θα παντρευτής.

—Λαμπρά! φώναξε τότε ολόχαρος ο Σκωτσέζος κι' έδωσε τού παπα ένα αελλίνι, ενώ ταυτοχρόνως φώναζε τής ύψης να μη ή μέσα.

"Ο ποιηρός κι' έκδικητικός παπας, μόλις ή ντροπαλή χωριατοπούλα έκανε την εμφάνισή της, την κύτταξε μ' ένα σύνταμο θάμμα και ύστερα, άφοδ τούς πάτερψε, έδωσε τού γαμπρού έξη πέννες...ρεστά!

"Ένας Σκωτσέζος πεζοπόρος φιλοεξηθήκε κάποτε για λίγη ώρα απ' τόν ιδιοκτήτη μιας έπαυλας, ή οποία θρισκόταν στο δρόμο του.

"Ο οικοδεσπότης τού πόσερε να ποτηράκι θενδικτίνης και κατόπιν τόν ρώτησε τί άλλο έπιθυμούσε.

—Θά ήθελα, τού άπάντησε ο Σκωτσέζος, να μου δινάτε άκόμα ένα ποτηράκι απ' τó ίδιο λικέρ...

—Δέν έχεις άδικο, τού ειπε ο οικοδεσπότης. Τó λικέρ αυτό εινε θαμμάσιο. Κατασκευάζεται από καλογήρους.

—"Ο Θεός να εύλογη! αύτοις τούς άγιους που τó κατασκευάζουν! φώναξε μ' ένθουσιασμό ο Σκωτσέζος.

Και παρατηρώντας τó ποτηράκι με τó λικέρ που κρατούσε στο χέρι, έπρόσθεσε: —Και να τιμωρήση σκληρά τόν άνθρωπο που έφθισσε αυτά τά... μικροσκοπικά ποτηράκια!...

"Ο Σκώτος θεατρικός συγγραφεύς Φάλκον, συνήθιζε να διηγείται συχνά τó έξης «άκρον άκτων» άφηρημάδας, τó όποιο τού συνέβη με τόν πατέρα του: —Περνώντας μια μέρα από ένα κεντρικό καρενείο του Λονδίνου, είδα τόν πατέρα μου με κάτι φίλους του και τόν χαϊρέησα.

—«Ποιός είν' αυτός που με χαϊρέησει;...» ρώτησε ο πατέρας μου τόν πлагινό του, άφηρημένα.

—«Σέ καλό σου! άποκριθήκε εκείνος. Ποδ είχες λοιπόν τó νοδ σου;... "Ο γιός σου εινε!...»

—Μωρέ, καλά λές!... άπάντησε πιο άφηρημένα ο πατέρας μου. Γι' αυτό κι' έγω μόλις είδα τó μουτσούνου του, αναρωτήθηκα μέσα μου, που τó ξανάχω τή αυτό τό...παλημόυτρο!...

λωσε μ' άπάθεια στους αστυνομάχους. Αυτή ή έπιθυμία μου εινε πιο δυνατή από κάθε άλλη κι' όταν με κυριεύσει χάνω τά λογικά μου. "Εχω δηλητηριώσει μέχρι σήμερα πενήντα άνθρώπους.

"Ο Τέζας Τζιμ μετά την άμολογία τών έγκλημάτων του, κλείσθηκε στη φυλακή, από την όποια θγήκε μετά δέκα μέρες για να άδηγηθη στο κακουροδικείο, τó όποιο και τόν κατεδίκασε σε σαραντα χρόνον καταναγκαστικά έργα στις φυλακές τού Σίνγκ-Σίνγκ. Μά τότε έπενεθήσαν οι διάφοροι ψυχίατροι, οι όποιοι έξήγησαν, ότι ο Τέζας Τζιμ ήταν ένας επικίνδυνος τρελλός, που είχε τή μανία να δηλητηριάζη τούς φίλους του. "Εγινε κατόπιν αύτου άναθεώρησι τής δικής κι' ο τρομερός δηλητηριαστής τής Νέας Υόρκης κλείστηκε στο τρελλοκομείο τής Νταυεμόρα μαζί με τούς άλλους τρελλούς έγκληματίας.

"Ετσι ήούχασαν ή 'Ηνωμένες Πολιτείες από τόν πιο επικίνδυνο κακοποιό τής έποχής μας, τó όποιος είχε άναστατώσει τούς κατοίκους τού Νέου Κόσμου με τά φρικώδη έγκλήματά του.

ΧΕΝΡΥ ΜΟΣΝΙΚ

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Η γυναίκες δέν μπορούν να καταλάβουν τί αξίζει πραγματικά ένας άρσας έφηβος. "Η τιμές γυναίκες τούλάχιστον. Ούάιλντ

"Ο έρωσ στις καρδιές μας δέν γεννιέται σύμφωνα κι' άνάλογα με την αξία εκείνου που αγαπούμε. "Αν ήταν έτσι, τότε δέν θα ίσθηζε καμιά διαφορά μεταξύ τού "Ερωτα και τής Δικαιοσύνης. Μις Μπράντον

"Ο έρωτας μ' άνάγκασε να κάνω όλες τις τρέλλες στη ζωή μου, άλλες, έπαξ από μιά, να...παντρευτώ!... Ρ. Βάλλσχ

"Ο έρωτας που αρχίζει να μεγαλώνη σιγά-σιγά, μαζί με την έκτιμησι, που μās έμπνέει όλοένα και περισσότερο τó πρόσωπο που αγαπάμε, εινε χωρίς άλλο ο πιο ήγιος και ο πιο μακροβίος έρωτας. Μις Μπράντον

"Ο έρωτας φολιψίζει στις πιο ευγενικές ψυχές, όπως ή κάμια τριπόνη στα πιο φτωχά μπουμπούκια τής τριανταφυλλιάς. Σαίξπηρ

"Ο έρωτας που μās έρχεται χωρίς να τόν ζητήσουμε, εινε ένα τρομερό δώρο. Ρ. Κίπλιγκ

"Ο συζυγικός βίος εινε άπλως μια συνήθεια, μια κακή συνήθεια. "Εντότοις λυπούμεθα όταν ή τύχη τά φέρνει να έλευθερωθούμε απ' αυτήν. "Ισως γιατί τις κακές συνήθειες τις νουσταλγούμε περισσότερο, γιατί άποτελούν τó ουσιαστέρο στοιχείο τής προσωπικότητός μας. Ούάιλντ

Μια κοκέτα γυναίκα κοιμάζει με τó τριανταφυλλίο, που κάθε έρωτευμένος παίρνη κι' από ένα φύλλο. "Ετσι στο τέλος δέν μένον παρά τ' άγάθεια για τόν συζυγο!... Ντίκιενς

Μπορώ να πώ πως έξεπληρώσα τó κυριότερο καθήκοντα τού άνθρώπου, τά όποια, κατά τούς φιλόσοφους, εινε τά έξης τέσσερα : Νά χτίσης ένα σπίτι, να φυτέψης ένα δένδρο, να γράψης ένα βιβλίο και να κάνης ένα παιδί. Στέφν

Τόν άνδρα μπορεί μια γυναίκα να τόν γελάση με λόγια. Τη γυναίκα όμως ο άνδρας δέν μπορεί να την γελάση ούτε με τή σιωπή. Ναταλία Μπάργνεβ

"Ω, ή καρδιά που άληθινά αγαπάς, ποτέ της δέν ξεχνά. Πιστή ως τó τέλος, σαν τó ήλιοτόπαιο, που ακολουθεί άδιάκοπα τόν ήλιο, στρέφεται προς την άγάπη, προς τó φώς. Θ. Μοθάρ

Τις διανοούμενες γυναίκες, που ασχολούνται με τά γράμματα, τις κυττάζω με την ίδια λύπη που κυττάζω και τά φτωχά λουλουδάκια, που κάποια αισθηματικά κορίτσα συνήθιζον να ξεραίνουν, πατώντας τα μέσα στα φύλλα ενός βιβλίου. Ζάνκινς

"Η γυναίκα, τó κροσι και τά χαριτά έλατιώνουν την περιουσία και αυξάνουν τις άνάγκες μας. "Η κοινωνιότης ενός πάθους κοστίζει πολύ περισσότερο από τή συντήρησι και την άνατροφή τών παιδιών μας. Φραγκλίνος

"Η γυναίκες, όταν εινε άμορφες ή άσχημες, θέλουν να τις έπαυνομε για τó πνεύμα τους. "Όταν όμως δέν εινε ούτε άμορφες ούτε άσχημες, τούς άρέσει να μιλάμε για τή χάρι τους και την άμορφιά τους. Λόδος Γσέστερφελντ

Πολλές φορές έπόθησα να είχες τó γυναικείο φάος ένα τριανταφυλλένο στήμα, για να μπορούσα να φιλήσω όλες τις γυναίκες μονομιάς, από την "Ανατολή ως τή Δύση. Λόδος Βύρων

"Η γυναίκες μās μεταχειρίζονται άκριβώς όπως ή άνθρωπότης μεταχειρίζεται τούς Θεούς της. Μας λατρεύουν, μά διαρκώς έχουν κάτι να μās ζητήσουν. Ούάιλντ

